

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ничему се браћо и сестре Господ наш Исус Христос није дивио за свога живота на земљи као вери појединих људи онога доба. Више пута је говорио при својим предивним чудесима која је чинио и поставио питања онима којима је била помоћ потребна *верујеш ли да ѿ моју учини ѿи*? А само неколико пута се задивио величини вере оних који су му се обраћали рекавши *велика је вера ѿвоја жено, иди и ѿо вери ѿвојој нека ѿи буде*. Тако и данашње свето Јеванђеље које говори о једном страшном и ужасном догађају о случају жене хананејке, незнабошкиње, која је имала кћер болесну, ђавоиману, у којој је ђаво пребивао и који је веома мучио. Чула је она за Господа Христа да је велики пророк, да чини велика чудеса, да многима помаже, и онда је и она дошла да тражи помоћ. Када је видела Господа она је завапила: *Сине Давидов ѿмилиуј ме јер моју кћер веома мучи ђаво*. Пазите није рекла помилуј кћер моју него мене. Зашто? Зато што је кћер била безумна, била је ђавоимана, није владала собом, њом је управљао ђаво. И све муке ћеркине биле су у ствари троструке муке мајке која је морала да гледа своје дете како се мучи ужасним мукама, у ствари како ђаво чини велике пакости и мучи њену кћер. Тако да је она тражила помиловање за себе. А то је другим речима значило помилуј и кћер моју и ослободи је те напасти у којој се налази.

И Господ који се увек радо одазивао на молбе многих који су се њему обраћали овога пута понаша се необично! Прећутао је, неодговори јој ни речи, каже Свето Писмо. Она вапије а Он ништа не говори. Тако да су чак и ученици његови показали, рекло би се, више сажаљења него Господ, па су пришли и рекли му: *О ѿиустѿи је, видиш како виче за нама*. Значи они су се заузимали за ту жену. И она је опет пришла и рекла: Господе помози ми. А Он је тада рекао једну страшну реч, која би свакога од нас, иако смо крштени у његово име, разгњевила, ожалостила, и ми бисмо окренули леђа и отишли. Рекао је Господ њој: „Није добро узети хлеб од деце и

бацити псима.“ Како ужасна реч. Он ту јадну жену изједначава са псом, а она не љути се, не срди се, него са смирењем каже: *Да Госїоде ѿако је, али и їси једу од мрва које ѿагају са ѿрїеза Госїодара њихових.* И онда Господ чувши такво њено исповедање вере, такву јачину вере рече јој: „О жено, велика је вере твоја, нека ти буде како хоћеш.“ И Јеванђеље констатује „и оздрави кћер њена од онога часа.“

Ето разлога зашто је Господ показао привидно суровост и немилост према тој жени. Да би се пред целим народ открила величина њене вере. Он је могао у почетку да јој испуни њену жељу и молбу, али је хтео да поучи остале, да им покаже каква вера може да буде у једне жене, нејеврејке, незнабошкиње, хананејке. То су били староседеоци тамо. Тако да је она онда својом вером, у ствари, донела здравље својој кћери. Ништа нема јаче браћо и сестре у овоме животу од вере у Господа Христа. Сваки човек који верује непоколебиво у Бога, у Господа Христа, он је у ствари чудотворац. Јер по вери његовој Господ онда дела и даје му оно за шта се он са вером моли.

На много места је Господ похвалио веру као и овде, али је и рекао: „Све је могуће ономе који верује.“ Све је могуће, и оно што човеку изгледа немогуће у обичном животу, за обичан људски разум, то изгледа могуће и бива могуће, колико и колико примера у историји Цркве Христове за двехиљаде година има где су се заиста догађале просто невероватне и немогуће ствари гледано са људске тачке гледишта. Само на основу величине вере оних који су имали потребу за милошћу Божијом, за помоћу Божијом. И данас браћо и сестре, и увек до краја света и века, до свршетка, до Страшнога суда, вера је та која је корен свих хришћанских врлина, свега онога што је потребно за спасење. Јер каже свети апостол *без вере није моїуће уїодиии Боїу.* Зато и ми данашњи хришћани, браћо и сестре, који се скупљамо и сабирамо по нашим катакомбама, по нашим подрумима, по нашим склонитим местима, да чувамо веру своју православну онакву какву нам је Господ предао преко својих

апостола и светих Отаца, како смо примили преко светог оца нашега Саве, како је вера та потврђена кроз векове од наших светих предака до светог владике Николаја и преподобног оца Јустина Ћелијског, да ту веру и ми сачувамо, да је предамо нашим млађим покољењима, нашој деци и омладини, јер та вера спасава од свега онога што је противно закону Божијем, од свега онога што угрожава спасење душе човекове. У ствари, спасава од ђавола. Јер тамо где нема Бога има ђавола. А тешко је, страшно је живети у присуству ђавола без Бога. То је онда пакао још овде на земљи. Као што је пакао био за ту кћер жене хананејке и за саму мајку њену која је доживљавала све оно што је ђаво чинио њеној кћери, тако и они који не држе праву веру, који не служе правоме Богу, они у ствари, онда су под влашћу нечастивога и врше његову вољу.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице, светих угодника Божијих, светог апостола Кодрата кога данас славимо, светог свештеномученика Фоке и преподобних Зографских свештеномученика који су пострадали за веру православну од стране јеретика Латина, да Господ нас избави од те зле јереси екуменизма и папизма, да нам даде снаге да сачувамо веру своју, да по њој живимо и да се том вером спасавамо. Да бисмо када пођемо одавде били удостојени да нас Господ прими у Царство своје небеско да тамо и ми са свима светима славимо Оца и Сина и Светог Духа кроза све векове и сву вечност. Амин.

Срећан и Богом благословен данашњи празник.